ETAPA A 22-a, ETAPA COMPLICAȚIILOR

PLUTOANE COMPACTE ÎN LUPTA PENTRU TITLU ȘI ÎN CEA PENTRU EVITAREA LOCULUI 15

„SPECIFY" ESTE LA CONSTANȚA!

Ați văzut duminică, la televizor, înainte de a fi transportați, cu fotoliile noastre, cu tabieturile noastre cu tot, la Iași, la derbiul etapei, acea fantastică luptă contra obstacolelor și a căzăturilor, tot într-un oraș mondial pentru fotbal, la **Liverpool**? Ați văzut finalul celei mai mari curse de cai a lumii? Ați văzut cum se strecura, pe lîngă marii favoriți ai probei, „**Specify**", cal aproape deloc intrat în socotelile pariorilor? Mai întîi plasat „la cutie", așteptîndu-și momentul, inimosul armăsar a țîșnit dintre celebrități și a trecut cu siguranță linia sosirii. Faima l-a copleșit în cîteva minute. I-au trebuit cai de escortă de la poliție, lui, un cal care ținea pînă atunci numai în „alaiul" marii curse cu obstacole din insulă...

Privesc clasamentul Diviziei A după 22 de etape. Și îl descopăr pe „**Specify**" pe malul mării la **Constanța**. E într-o sosire aidoma cu aceea de pe imensul hipodrom englez. Acum, cînd cursa se află la penultima turnantă, „**Specify**" ocupă un loc aparent onorabil. Dar cît de bine este plasat **Farul în fizionomia primului pluton**! D-am auzit pe Cosmoc — sînt cîteva săptămîni de atunci — spunînd cîteva vorbe care, acum, capătă semnificații neabătute: „**Noi? Noi, încet-încet-încet... Nu vrem să ne observe nimeni...**" Și-așa, chiar pe nebăgate de seamă, mai cu un punct la **București** în fața **Progresului** (Capișala a devenit un excelent teren de recoltă pentru marinari...), mai cu altul la Ploiești, într-o „redută" care admite greu asemenea semi-așecuri, **Farul** s-a plasat excelent. Este, acolo, la cordă.

Da, nu mai poți despărți acum un comentariu de calculele care încearcă să-l descopere pe învingător; aiciodată, parcă, ele nu s-au declanșat așa de timpuriu ca acum... Ce se petrece, oare? Fruntașele, înțelegînd prin ele pe marile favorite, au totalizat pînă acum un punctaj inferior obișnuitei medii? Nu. Spre convingere, iată situația primelor trei locuri în precedentele trei ediții, tot după 22 de etape.

1967/68 : Steaua 29 puncte ; F. C. Argeș 27 puncte ; Petrolul și Dinamo 25 puncte.

1968/69 : U.T.A. 30 puncte ; Rapid 27 puncte ; Dinamo 26 puncte.

1969/70 : U.T.A. 28 puncte ; Steaua 27 puncte ; Rapid 27 puncte.

Cele două ocupante ale fotoliilor de orchestră la reprezentația actuală (**Dinamo** și **Rapid**) au cîte 28 de puncte, deci în limitele predecesoarelor (în paranteză fie spus, primele clasate în partialele clasamente de mai sus au ieșit campioane...). Atunci ce elemente au intervenit acum?

Primul, de ordin general, ni se pare a fi gruparea, cu adevărat rar întîlnită, a ocupantelor plutonului de frunte. Primele opt participante la campionatul principal al fotbalului nostru se află înșirate pe distanța a numai cinci puncte. Asta spune, credem, suficient asupra aspirațiilor de a intra în calculele (teoretice sau practice...) ale unui număr de echipe cum nu au mai apărut de mult în asemenea socoteli.

Al doilea element explicativ îl găsim în „specializarea" pentru roluri înalte a unor formații cu care ne-am întîlnit foarte rar sau deloc în ultimele ediții ale campionatului. Dacă Dinamo, Rapid, Steaua, U.T.A., sînt protagoniste ale întrecerii de ani și ani, **Farul** și **Petrolul** și **Politehnica Iași** nu prezentau candidaturi forte, chiar dacă tradiționalele declarații ale antrenorilor lor le vedeau, la început de întrecere, în această postură.

Dar nu trebuie să ne plîngem pentru această realitate. Dimpotrivă. Chiar dacă sînt voci care găsesc în situația foarte încurcată, plină de neprevăzut și complicații din fruntea clasamentului, motiv să declare că nivelul campionatului s-a echilibrat în „sens negativ", opinia noastră rămîne aceea că intervenția unor forțe noi, a unor nume noi, a unor centre noi în lupta pentru titlul național reprezintă un folos pentru fotbal, Simțim, de altfel, acest vînt favorabil în primăvara campionatului. Stadioanele au înregistrat numeroase recorduri de asistență, subiectul campionat — și așa totdeauna la mare cinste în „suetele" suporterilor, de la mic la mare, de la tînăr la bătrîn — a monopolizat pur și simplu interesul iubitorilor de sport, chiar și al acelora care nu-și fac din fotbal principala pasiune.

Rămîne doar ca fluviul acesta de interes, de preocupare, de pasiune, să nu se transforme în unul de patimă. Campionatul, ca orice întrecere, are momentele lui dure, triste, pentru un sufiet de suporter. A le transforma în acte de nesportivitate, de bănuială, de încrîncenare, reprezintă o lovitură dată în plin tocmai favoriților și campionatului. Grupul „magistraților Diviziei A", arbitrii, se găsește înaintea unei etape de care depinde foarte mult prestigiul corpului lor, un corp încercat, e drept și insuficient prețuit, dar atît de prețios. Cinstea și competența pot ajuta trecerea numeroaselor „furci caudine" din aintenea lor. Alături de sportivitatea jucătorilor și a tribunelor, iată marile condiții ale succesului unei „linii drepte" a campionatului care se anunță mai grupată, mai populată ca niciînd.

Eftimie IONESCU

SLATINA. **Cel mai bun jucător de pe teren a fost, în meciul „U" Craiova—Rapid, portarul** Oprea. **Iată-l respingînd „în extremis" un șut puternic al lui** Petreanu, **sub privirile lui** Deselnicu **și ale atacantului feroviar**

Foto : S. BRAȘOVEANU

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

MOLDOVEANU SE APROPIE...

Puține modificări în clasamentul golgeterilor după etapa a 22-a. Bideral, Tătaru, n-a jucat, iar dintre urmăritorii săi doar Moldoveanu (Politehnica) a înscris un gol.

10 GOLURI : **Tătaru** (Steaua) — 1 din 11 m.

9 GOLURI : **Frățilă** (F. C. Argeș), **Moldoveanu** (Politehnica).

8 GOLURI : **Oblemenco** („U" Craiova) — 1 din 11 m, **Dumitrache** (Dinamo) — 4 din 11 m, **Neagu** (Rapid) — 1 din 11 m, **Cuperman** (Politehnica) — 1 din 11 m, **Adam** („U" Cluj) — 1 din 11 m.

7 GOLURI : **Doru Popescu** (Dinamo), **Tufan** (Farul), **Iordănescu** (Steaua), **Axente** (U.T.A.), **Dincuță** (Petrolul).

PETROLUL PIERDE TEREN

Era și de așteptat ca partida de la Ploiești să aducă un început de clarificare în privința intențiilor, ca și a posibilităților de realizare a acestor intenții din partea a două dintre principalele următoare ale favoritilor competiției în lupta pentru titlu. Rezultatul meciului, dar mai ales evoluția Petrolului și a Farului, într-o întîlnire de o deosebită importanță pentru ierarhizarea echipelor în etajul superior al clasamentului, au confirmat mai întîi faptul că — în ciuda celor două puncte smulse pe rînd studenților craioveni și clujeni în deplasare — formația antrenată de cuplul C. Cernăianu-N. Marinescu începe să piardă ușor teren, încercînd acum și găsi cu greu un loc în grupul fruntașilor, agitat de spectaculoase mișcări pe verticală de la locul opt în sus.

Analizînd puțin situația prezentă a echipei ploieștene, atrage la mod deosebit atenția faptul că aceea se constituie elementul caracteristic, dominant în comportarea sa, este — după părerea mărturisită de ea și după aceea mărturisită însăși de antrenori — **o anumită stare de criză de ordin psihologic**, care se suprapune peste unele carențe **ale** de ordin tehnico-tactic și inerente dificultăți de alcătuire a celui mai bun „unsprezece" din actualul lot de jucători. Că aceasta este o realitate care nu mai poate fi ignorată ne-o confirmă starea de inhibiție care cuprinde întreaga echipă în momentul în care apar probleme de mare dificultate în desfășurarea meciurilor, neputința finalizării în situații clare, primirea unor goluri favorizate de erori grave de apărare. Altfel spus, Petrolul apare oricînd în teren ca o echipă omogenă, cu o bună capacitate de efort, cu o remarcabilă sudură între compartimente și cu unele individualități capabile să confere jocului nota de culoare care ridică valoarea spectacolului. Este evident pentru oricine că Petrolul simte în acest final furtunos de campionat nevoia unui echilibru moral pe care nu ne îndoim că-l va recîștiga, în timp util, prin efortul colectiv al antrenorilor, jucătorilor și propriului public.

De cealaltă parte, Farul, echipa care a reînnoptat la tentația unui turneu de iarnă peste hotare în schimbul unei pregătiri dure și constînciloase pe malul mării, începe să amenințe apropae de intrarea în linia dreaptă a campionatului. Elevii antrenorilor R. Cosmoc și Em. Hașoti, **cu un atac solid și deosebit de** penetrant, cu o linie mediană foarte mobilă și laborioasă și cu o apărare imediată sobră — deși nu rigidă și cu unele fisuri i organizanea acțiunilor defensive, reprezintă în momentul de față un team bine închegat, care știe să valorifice la maximum avantajele jocului pe teren propriu și să aplice în deplasare elementele tactice ale t lești bine studiate și învățate apropae pe de rost. Neglijată pînă acum, am spune cu premeditare, echipa din Constanța atacă puternic din urmă și tintind locul I — fără a mai ascunde nimănui intențiile sale — pregătește, se pare, asaltul care ar putea să-i aducă în cele din urmă satisfacția unei reușite meritate, sau poate numai plusul de experiență, necesar pentru o tentativă viitoare.

M. I.

PLOIEȘTI. **Portarul constănțean** Popa **respinge balonul la care sărise** Dridea. **În prim plan, fundașul** Plește

Foto : ION POPESCU

„OPERAȚIUNEA—COIDUM nr. 2"

Cu cîțiva ani în urmă, cînd **Coidum** poposea în Cetatea Băniei pentru a lua în mîini frînele echipei universitarilor, scriam atunci de prima lui „**operațiune**" privind disciplinarea acestei formații după canoanele proprii ale antrenorului cu ochi pătrunzători și ambiții mari. Duminică, în meciul de la Slatina împotriva Rapidului, s-a conturat (mai bine) și a doua „**operațiune-Coidum**", aceea de reintinerire a formației începută în turul campionatului. Alături de **Donose** (18 ani), **Boșoteanu** (23 ani), **Bălan** (21 ani) un nou jucător, **Smarandache** (17 ani) vine să scadă media de vîrstă a echipei. Da timpul ei, acțiunea ca atare a declanșat multe discuții pro și contra, a creat anumite animozități la diverse nivele. Vîzez aici, firește, și pe jucătorii mai vechi (**Neagu, Bițlan, Mincă, Ivan** etc.) aflați azi în postură de rezerve, postură neplăcută datorată, în primul rînd, unor cauze obiective, reale — necesitatea de promovare a tinerilor dornici de afirmare.

Craiovenii au eliminat eu 1—0 un meci greu nu ca urmare a unei superiorități evidente. Rapid i-a supus la grele șoguri în repriza a doua (raport de cornere 10—3 ; raport de șuturi 20—10, ambele în favoarea feroviarilor). Succesul lor a fost determinat de puterea de mobilizare, de ambiția jucătorilor gazdă de a întrerupe șirul satisfacțiilor unei echipe ce aspiră la titlu, indiscutabil mai omogenă și mai valoroasă. De altfel, antrenorul Coidum recunoștea după meci că a avut destule emoții pînă la fluierul final. „**Victoria aceasta** — a continuat interlocutorul — **vine în sprijinul acțiunii pe care o cultiv din toamnă — revitalizarea formației. Toți tinerii, atuții și de jucători mai experimentați, au probat din plin calitățile lor, posibilitățile de a se menține titulari în echipă. Totul depinde de ei".**

Coidum are de ce să fie încrezător. **Smarandache** l-a **neutralizat bine, alternativ, pe Marin Stelian și pe Neagu ; s-a dublat** acceptabil cu **Deselnicu ; Boșoteanu a fost destul de activ la mijlocul terenului, colaborînd fructuos cu Strîmbeanu ; Donose a etalat constant calitățile de tehnician, iar Bălan, înfipt în coasta apărării rapidiste, a reprezentat un pericol în ciuda unor greșeli personale săvîrșite, inerent.**

Unii suporteri rapidiști, prezenți în tribunele din Slatina, afirmau, după meci, că „U" a beneficiat și de unele șanse : că a avut un portar, **Oprea**, în mare formă care a **salvat echipa de la trei goluri ; că Rapid a trecut la atac tîrziu**, după primirea golului.

Dar toate acestea, să recunoaștem, nu schimbă cu nimic datele expuse mai sus privind „operațiunea-Coidum nr. 2".

Stelian TRANDAFIRESCU

BUCUREȘTI. **Așa s-a deschis scorul în partida Progresul — Sport club Bacău. Rakși (care nu se vede în fotografie) a șutat plasat și Ghiță nu mai poate interveni.**

Foto : L. ADORJAN

CU O SINGURĂ OCAZIE...

După evoluțiile bune din retur ale echipei Steaua ca și după jocul excelent din Cupă cu Crișul, meciul de la Iași era — pentru fiecare specialist — deschis oricărui rezultat. Dar, avantajul terenului propriu, ca și o mai mare șansă și-au pus pregnant amprenta pe deznodămîntul partidei dînd, pînă în final, cîștig de cauză echipei Politehnica. La Iași, în fața proprilor suporteri, jucătorii de la Politehnica au abordat întîlnirea chiar din primele minute cu un exagerat grad de duritate, căruia i s-a adăugat și acel dram de șansă atît de necesar uneori pentru înclinarea balanței. De altfel, ieșenii nu prea s-au descurcat printre apărătorii militari ; ca dovadă, ei au șutat numai de trei ori pe spațiul porții apărate de Coman, din care au realizat cele două goluri ale victoriei !

Ceea ce ni se pare semnificativ în desfășurarea partidei este faptul că bucureștenii au abordat jocul deschis. În prima repriză, printr-o excelentă circulație a mingii (promotori **Naom** și **Vigu**), militarii și-au depășit adversarii la capitolul **organizarea jocului și cu mai multă forță de pătrundere** în atac, ca și printr-un **joc mai combinativ** rezultatul putea fi altul. Ne gîndim la situația din min. 24 (unica, de altfel) cînd Iordănescu, aflat în 6 m, a preferat să reia din întoarcere mingea (în locul unei preluări sigure) dar a luftat într-o situație în care în preajma lui nu se afla nici un adversar. Dar, fotbalul se răzbună și dacă o echipă nu știe să profite la timp de situațiile ivite, există un revers al medaliei. Așa s-a și întîmplat căci în repriza a doua, prin introducerea mijlocașului Marica, jocul s-a echilibrat, acele momente de cerută ale gazdelor au dispărut și elanul jucătorilor de la Steaua a scăzut vizibil. O incursiune a lui Moldoveanu s-a soldat cu un nou gol, năruind total speranțele oaspeților.

Gheorghe NERTEA

UNIVERSITATEA CLUJ — O REVELAȚIE, DAR...

Nu încape nici o îndoială, pentru cei care au văzut-o evoluînd în mai multe rînduri în acest retur de campionat, că echipa studenților clujeni constituie o veritabilă și plăcută revelație. Dacă facem abstracție de comportarea mai modestă (singura) din partida cu Steaua (fără discuție, o altă revelație a... primăverii) constatăm că **Universitatea Cluj a avut permanent evoluții dintre cele mai bune chiar și atunci cînd a pierdut, cum a fost cazul în meciul cu Rapid de la București.** De ce considerăm echipa clujeană ca o revelație ?

Evident, un procent însemnat în formularea acestei aprecieri îl ocupă suita de **șapte jocuri,** după eșecul din partida cu Steaua (cinci de campionat, două de Cupă) **în care n-a cunoscut înfrîngerea.** Și să nu uităm că în tot acest timp a avut ca adversari în afara „granițelor Napocăi" echipe redutabile ca U.T.A., Steagul roșu, Jiul etc.

Dar, ponderea cea mai însemnată în susținerea ideii noastre o constituie adevărul de necontestat care este **evoluția de ansamblu a echipei.** Și credem că nu greșim afirmînd că maniera în care ea acționează în prezent constituie, cel puțin în perioada actuală, un **îndreptar fotbalul nostru!** Pentru că studenții au înțeles cel mai bine **rolul jucătorului modern, jucătorul universal, rol în care „purtători de cuvînt" sînt nu unul sau doi jucători și aceștia în mod sporadic, ci apropae întreaga echipă clujeană și îndeosebi Crețu, Anca, Barbu, Uifălean, D. Mocanu** etc. Ei fac acest lucru continuu și susținut, într-un ritm în care numai tinerețea, pregătirea fizică și clasa jucătorilor îl permit. Dintre ei se detașează în mod clar **Anca** și **Barbu** care prin isc sitele și vicleneie manevre pe care le desfășoară dizlocă și stăpînesc pînă și cele mai compacte apărări. Și nu întîmplător acești doi mijlocași sînt și cei mai periculoși... atacanți.

Pînă aci toate sînt bune și la locul lor. Le-am reproșa însă studenților clujeni ușurința cu care tratează elementul esențial al întrecerii sportive, finalizarea. Pentru că nu este permis acestui bine pus la punct motor, care este echipa clujeană, să ceară raterile pe care le dă. Să se găndească Anca și colegii lui la numărul și dimensiunea ocaziilor de gol din meciurile cu Rapid, Politehnica Iași sau chiar Jiul. Și atunci vor înțelege inutilitatea a tot ceea ce creează uneori !

L. TONCU

Cazul săptămînii

Dezertarea lui Adamache

Aradul aflase încă în dimineața meciului de absența lui Adamache. Echipa Steagul roșu „trăsese" la hotelul „Astoria" și priviri curioase înveterniaseră de mai multe ori lotul. Într-adevăr, zvonul s-a confirmat și vestea a început să circule prin oraș, scăldată într-un sentiment de ușurare. Reduta de apărare a brașovenilor se anunța fisurată, avea să lipsească deci portarul acela zvelt și agaci, care, ca o pasăre neagră, zboară de obicei dintr-un stîlp în altul al porții, salvînd miraculos goluri aproape făcute...

Echipele au ieșit pe teren, executînd obișnuita încălzire și Ghergheli, Balint și Pescaru trag șuturi de rutină unui băiețandru cu numele Albu. Valentin Stănescu și Nicolae Proca, sînt postați în spatele plasei, preocupați și tacturni, atît de aproape în spațiu și stăruitor în timp lîngă rezerva lui Adamache, încît gestul lor reprezintă parcă nevoia de a proteja un jucător care debutează peste cinci minute în Divizia A.

Dar ce s-a întîmplat cu Adamache ?

Izvorul informațiilor a fost sec, nimeni nu cunoștea amănunte. La ora aceea am putut să adunăm doar următoarele date : după meciul cu „U" Craiova, se vesti marți la antrenament. Obișnuitul control medical, la care a fost supus alături de coechipieri, a demonstrat în cazul lui o nerecuperare evidentă. Nu s-a mai prezentat în continuare la pregătiri și a fost zărit doar vineri de dr. Laurian Taus, într-o mașină cu număr de Sibiu, prin a cărei ușă întredeschisă Adamache a strecurat promisiunea că se deplasează, de fapt, spre Arad. Nu cunoaștem amănunte, dar întîmplarea seamănă ca două picături de apă cu „evadările" trecute ale altui portar de talent ce e sususe la un moment dat prin Divizia B. **„Sintem încrezători, chiar concesivi cu Adamache, ne declara antrenorul său. I-am iertat altă dată greșeli înăbușite la jumătatea drumului de propria sa voință. Acum a sărit însă peste cal și vom fi drastici. Era previzibil că se va ajunge aici, pentru că cercul său de falși prieteni care îi consumă timpul și banii îl trage în jos, încet dar constant, ca un balast fatal".**

Adamache se va întoarce probabil la echipă, cu capul între umeri și cu privirea în jos, cerînd clemență. Talentul său indiscutabil convertit în joc îl va reabilita, desigur, dar aventura de săptămîna trecută plasează prima rezervă a lui Răducanu la echipa națională într-un umbrit

„ACCESORII" DE CARE FOTBALUL DE CALITATE SE POATE LIPSI

Regularitatea unui meci, cursivitatea jocului depind aproape exclusiv de preocuparea fotbaliștilor de a juca mingea, folosind întregul arsenal de mijloace tehnice și tactice, dar și fizice, din cele îngăduite și stimulate de regulile sportului cu balonul rotund. Firește, fiind un joc sportiv, cu valențe atletice, fotbalul nu exclude angajamentul fizic chiar total, acea admirabilă încleștare de forțe, care face aproape inevitabilă departajarea celor puternici de cei slabi, a celor mai bine pregătiți de cei cu insuficiențe evidente în instruire.

Dar nu acest angajament fizic generează infracțiunea, brutalitatea și atitudinea de nesportivitate. Ci o anumită interpretare (eronată) și aplicare dincolo de adevăratul sens al întrecerii sportive, precum și unele carențe devenite pe alocuri obișnuințe, în ținuta multora dintre jucătorii noștri. De aici și numărul mare de neregularități de toate felurile, cîte poate prevedea regulamentul de joc, dar cu același efect : **fragmentarea jocului, accidente, degradarea spectacolului sportiv.**

Plecînd de la aceste adevăruri ne-am propus să urmărim, prin prisma lor, partidele etapei a XXII-a. Am notat astfel, faulturile comise, pe echipe și jucători, precum și avertismentele date de arbitri, pe care le-am înscris în tabelul de mai jos.

1	2	3	4	5
Petrolul	17	41	Bădin 6	Dridea, Bădin
Farul	24		Ghircă 6	—
Politehnica	34	48	Stoicescu 7	Ineze, Pal
Steaua	14		Cristache 3	Cristache
U.T.A.	5	16	—	—
St. roșu	11		—	—
Dinamo	9	26	D. Popescu 3	Constantinescu
F. C. Argeș	17		Ivan II 4	Prepurgel, Jercan
Jiul	14	27	Caramalis 4	—
„U" Cluj	13		Mihăilă 5	—
„U" Craiova	12	24	Strîmbeanu 4	—
Rapid	12		Pop 4	—
Progresul	12	28	Beldeanu 4	Beldeanu
Sport Club	16		Velicu 6	—
C.F.R. Cluj	17	29	Lupu 4	—
C.F.R. Tim.	12		Chimiuc 6	Chimiuc

LEGENDA. — 1 = echipele, adversare directe ; 2 = numărul de faulturi pe echipe ; 3 = numărul total de faulturi pe meci ; 4 = jucătorii care au comis cel mai mare număr de faulturi ; 5 = jucătorii cărora li s-a arătat cartonul galben.

Interpretarea acestor date duce la o serie de constatări dintre care cea mai importantă ni se pare că este aceea că „miza" jocului, oricît de importantă ar fi (și duminică au fost asemenea cazuri) nu are întotdeauna repercusiuni negative asupra desfășurării normale, regulamentare a partidelor. Dovadă că în unele întîlniri, ca **Jiul — „U" Cluj, U.T.A. — St. roșu, „U" Craiova — Rapid** sau **Progresul — Sport Club**, s-au înregistrat cifre inferioare mediei, admise convențional, de faulturi în 90 minute, considerînd că aceasta medie nu trebuie să depășească în mod obișnuit 30 de asemenea infracțiuni. Aceasta dovedește că se poate juca și destul de curat, chiar atunci cînd jucătorii sînt obsedați de importanța confruntării lor și cînd duelurile directe, lupta corp la corp, sînt aproape inevitabile.

Atrag atenția însă, în mod deosebit, două din cele opt partide ale etapei. Ne referim, în primul rînd, la cea de la Iași unde am notat cifra cea mai mare de faulturi (48 — un fault la mai puțin de două minute). Interesant de subliniat este faptul că mai mult de două treimi din acest număr au fost înregistrate în prima repriză, ceea ce explică nivelul spectacular scăzut, pe de o parte, iar pe de alta randamentul redus al atacului bucureștean, intimidat de jocul în forță al ieșenilor, presărat cu atacuri neregulamentare (26 faulturi din totalul de 36...). Intervenția promptă a arbitrului, ca și (la pauză) a antrenorilor, a avut darul să tempereze această tendință și la reluare jocul a devenit ceva mai cursiv, mai curat.

Lucru curios : la Iași procentul mare de neregularități s-a datorat gazdelor, în timp ce la Ploiești oaspeții au imprimat nota de neregularitate, în scopul — vădit — de a păstra un rezultat favorabil lor.

Menționînd doar că în marea majoritate a cazurilor (și din tabel reiese acest lucru) jucătorii care comit faulturi multe sînt, bineînțeles, apărători, vom sublinia că chiar și în acest caz cifra de 7 infracțiuni (Stoicescu) sau de 6 (Velicu, Ghircă), ni se pare că devine o notă caracteristică, o practică ce trebuie stăvilită, măcar de antrenori, dacă arbitrii n-au înțeles s-o facă ei, pe teren, fluturîndu-le cartonul galben.

În sfîrșit, pentru că veni vorba de „cartonașe" să arătăm că în cele opt partide s-a făcut uz de ele de 10 ori pentru :

Faulturi : Beldeanu, Bădin, Ineze, Prepurgel.

Proteste la decizii : Jercan, Dridea.

Atitudine nesportivă (lovirea adversarului cu mingea, injurii la adresa adversarilor, tragere de timp) : Cristache, Constantinescu, Chimiuc, Pal.

Avertismentele au avut efect ? Da. **Jucătorii s-au liniștit după ce** au văzut cartonul galben. Mai mult chiar, el a alertat și pe antrenori. Cazul de la Iași, unde Mărdărescu — pentru a evita o eliminare care ar fi descompletat echipa — l-a schimbat pe Pal, cel amenințat. Măsură chibzuită. În fel ca și decizia arbitrului Em. Vlaicu-escu, care — logic — la prima abatere a portarului Constantineseu (lovirea adversarului cu mînsea) l-a dat un avertisment și nu s-a grăbit să-l elimine ca Zaharia Drăghici, în toamnă, în întîlnirea Petrolul — Dinamo. În orice caz, arbitrii — înarmați acum și cu aceste cartoane — trebuie să fie promptl în limitarea neregularităților și în primul rînd la cei care le repetă.

Petre GATU
Mihai IONESCU